

Krom toho ze zásady efektivity a z práva každé osoby požadovat náhradu škody způsobené smlouvou nebo jednáním, které mohou omezit nebo narušit hospodářskou soutěž, vyplývá, že osoby, které utrpěly újmu, musí mít možnost požadovat náhradu nejen skutečné škody (*damnum emergens*), ale i ušlého zisku (*lucrum cessans*), jakož i zaplacení úroků.

(¹) Úř. věst. C 251, 9.10.2004.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 29. června 2006 – Komise Evropských společenství v. SGL Carbon AG, Tokai Carbon Co. Ltd, Nippon Carbon Co. Ltd, Showa Denko KK, GrafTech International Ltd, původně UCAR International Inc., SEC Corp., The Carbide/Graphite Group Inc.

(Věc C-301/04 P) (¹)

(Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelová dohoda — Grafitové elektrody — Článek 81 odst. 1 ES — Pokuty — Pokyny o metodě stanovování pokut — Sdělení o spolupráci — Předložení dokumentů při šetření Komise)

(2006/C 224/06)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Komise Evropských společenství (zástupci: W. Mölls, W. Wils a H. Gading, zmocněnci)

Další účastnice řízení: SGL Carbon AG, (zástupce: M. Klusmann, advokát), Tokai Carbon Co. Ltd, se sídlem v Tokiu (Japonsko), Nippon Carbon Co. Ltd, se sídlem v Tokiu, Showa Denko KK, se sídlem v Tokiu, GrafTech International Ltd, původně UCAR International Inc., se sídlem ve Wilmington (Spojené státy), SEC Corp., se sídlem v Amagasaki (Japonsko), The Carbide/Graphite Group Inc.

Předmět

Kasační opravný prostředek proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 29. dubna 2004, Tokai Carbon a další v. Komise (spojené věci T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01) v rozsahu, v němž Soud snížil pokutu uloženou společnosti SGL Carbon AG (věc T-

239/01) rozhodnutím Komise 2002/271/ES ze dne 18. července 2001 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP – Věc COMP/E-1/36.490 – Grafitové elektrody (Úř. věst. L 100, s. 1)

Výrok

1) Bod 2 první odrážka výroku rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 29. dubna 2004, Tokai Carbon a další v. Komise (T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01) se zrušuje.

2) Výše pokuty uložené společnosti SGL Carbon AG článkem 3 rozhodnutí Komise 2002/271/ES ze dne 18. července 2001 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP – Věc COMP/E-1/36.490 – Grafitové elektrody, se stanoví na 75,7 milionů eur.

3) SGL Carbon se ukládá náhrada nákladů v tomto stupni řízení.

(¹) Úř. věst. C 262, 23.10.2004.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 11. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Frankfurt am Main – Německo) – Franz Egenberger GmbH Molkerei und Trockenwerk v. Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Věc C-313/04) (¹)

(Mléko a mléčné výrobky — Nařízení (ES) č. 2535/2001 — Novozélandské máslo — Dovození licenční řízení — Osvědčení Inward Monitoring Arrangement (IMA 1)

(2006/C 224/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Franz Egenberger GmbH Molkerei und Trockenwerk

Žalovaná: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Za přítomnosti: Fonterra (Logistics) Ltd

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Verwaltungsgericht Frankfurt am Main – Platnost čl. 25 odst. 1 a čl. 35 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 2535/2001 ze dne 14. prosince 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1255/1999, pokud jde o dovozní režim pro mléko a mléčné výrobky a otevření celních kvót (Úř. věst. L 341, s. 29; Zvl. vyd. 03/34, s. 356) – Vydání dovozní licence, o kterou lze podat žádost pouze ve Spojeném království, pro novozélandské máslo, které podléhá podmínce předložení licence „Inward Monitoring Arrangement“ (IMA1) – Porušení článku 28, čl. 34 odst. 2 a čl. 82 odst. 1 ES a čl. 26 odst. 2 a čl. 29 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1255/1999 (Úř. věst. L 160, s. 48; Zvl. vyd. 03/25, s. 366) – Porušení článku XVII odst. 1 písm. a) dohody GATT – Porušení čl. 1 odst. 3 dohody o dovozním licenčním řízení (Úř. věst. L 336, s. 151)

Výrok

- 1) Článek 35 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 2535/2001 ze dne 14. prosince 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1255/1999, pokud jde o dovozní režim pro mléko a mléčné výrobky a otevření celních kvót, je neplatný v rozsahu, v němž stanoví, že žádosti o dovozní licenci pro novozélandské máslo se sníženou celní sazbou lze podávat pouze u příslušných orgánů Spojeného království.
- 2) Články 25 a 32 nařízení č. 2535/2001 ve spojení s přílohami III, IV a XII téhož nařízení jsou neplatné v rozsahu, v němž umožňují diskriminaci při vydávání dovozních licencí pro novozélandské máslo se sníženou celní sazbou.

(¹) Úř. věst. C 239, 25.9.2004.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato) – Nuova società di telecomunicazioni SpA v. Ministero delle Comunicazioni, ENI SpA

(Věc C-339/04) (¹)

(Telekomunikační služby — Směrnice 97/13/ES — Poplatky za individuální licence)

(2006/C 224/08)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nuova società di telecomunicazioni SpA

Žalovaný: Ministero delle Comunicazioni, ENI SpA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Consiglio di Stato – Výklad článků 6 a 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/13/ES ze dne 10. dubna 1997 o společném rámci pro obecná povolení a individuální licence v oblasti telekomunikačních služeb (Úř. věst. L 117, s. 15) – Slučitelnost vnitrostátního ustanovení, zavazujícího společnosti vykonávající veřejnou službu a realizující telekomunikační síť založit samostatnou společnost pro výkon veškerých činností v oblasti telekomunikačních služeb

Výrok

Článek 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/13/ES ze dne 10. dubna 1997 o společném rámci pro obecná povolení a individuální licence v oblasti telekomunikačních služeb brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která ukládá držitelům individuálních licencí k zajišťování veřejné telekomunikační sítě, za kterou zaplatil takový poplatek, jako je poplatek uvedený v tomto článku, zaplacení dodatečného poplatku za soukromé používání zmíněné sítě, který je vypočítán podle kritérií, jež neodpovídají kritériím stanoveným ve zmíněném článku.

(¹) Úř. věst. C 251, 9.10.2004.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 6. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Robert Hans Conijn v. Finanzamt Hamburg-Nord

(Věc C-346/04) (¹)

(Svoboda usazování — Daň z příjmů — Daňové přiznání — Daňové poradenství — Nárok na odpočet nákladů)

(2006/C 224/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof